

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 14. МАРТА 1899.

Број 10.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
на пола године . . . . . 3 "
За стране земље на годину . . . . . 9 "

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ.

Суд општине београдске, на основу буџета општинског за ову годину, решио је, а Управа вар. Београда, сходно члану 23 закона о устројству општина и општинских власти одобрила је, да се за општину Београдску изабере још један кмет.

Одборнички заменик г. Димитрије Живадиновић, трг. оvd., који је изабрат 7. Окт. 1897. год., дао је оставку на ову дужност, и она му је и уважена; и одборнички заменик г. Драгутин Ђорђевић, архитекта мин. грађевина, који је на ову дужност изабрат 28. Децембра 1898. год. није могао бити уведен у дужност због тога, што господин Министар Грађевина није одобрио његов избор.

С тога, и на основу решења одбора општинског од 9. Марта ове год. АБр. 1455 а са погледом и на прописе чл. 13. тач. 1 и чл. 21. закона о устројству општина и општинских власти суд општине београдске објављује, да ће се на дан 25. Марта 1899. године

ДРЖАТИ

ОПШТИНСКИ ЗБОР

РАДИ ИЗБОРА

ЈЕДНОГ КМЕТА И ДВА ОДБОРНИЧКА ЗАМЕНИКА ЗА ОПШТИНУ БЕОГРАДСКУ.

Ко може бити биран за кмета и одборничког заменика, прописују чланови 29, 30, 52, 53 и 58 зак. о устр. општ. и општ. власти. Сваки гласач на збору може само лично дати свој глас. (члан 20 зак. општ.)

На општинском збору имају право гласа сви пунолетни чланови општине, који плаћају најмање потпуни грађански данак, који нису под туторством или старатељством, који нису под платом код другог у служби, или којима по прописима члана 16. овог закона право гласања неби било одузето (члан 14 зак. општ.)

Немају право гласа на општинском збору:

1. Они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или кад су лишени грађанске части, за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа или иступа, које човека безчасте и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана извршене казне;

2. Који се налазе под кривичним ислеђењем за дела под 1. наведена;

3. Који су пали под стецште за време док стецште траје, и док се не прогласе за невине;

4. Који су под полицијским надзором;

5. Који у име порезе ништа не дугује осим текућег полгођа (чл. 16. зак.).

Официри и војници стајаће војске не учествују у саветовању општинског збора (члан 15. закона).

Збор ће се држати у здању општинског суда. Збор за бирање почиње у 8 сати изјутра а бирачи могу долазити на збор тога дана ради бирања од 8 сати пре подне па до 12 сати у подне и од 2 сата па до 5 сати по подне, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште, али ће се примити глас од свију оних који буду на биралиште дошли до 5 сати по подне. —

Чим преседник збора каже, да је збор започет, бирачи ће (њих двадесет најмање) избрати из своје средине два лица за чланове бирачког одбора.

Извештавајући о овоме грађане Београдске, суд их општински позива да на збор дођу и испуне своју грађанску дужност.

ДЕЛОВОЂА,

АБр. 1928.

ПРЕДСЕДНИК БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНЕ,

14 Марта 1899 год.
у Београду.

Урош Кузмановић, с. р.

Н. Д. Стевановић, с. р.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

25 Фебруара 1899. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда: г.г. Стев. Ивковић и Коста Симић, од одборника били: г.г. Ђока Тошић, А. Н. Кремановић, П. И. Јовановић, Трајко Стојковић, Ђорђе Н. Соколовић, Трифун Ђорђевић, М. Штрбић, Мих. Јовановић, Н. Петровић, Стојан Пајкић, Младен Николић, Марко С. Петровић, Н. Спасић, Голуб С. Јанић, К. Н. Лазаревић, Ј. М. Јанковић, Д. М. Ђорђевић, Богоје Јовановић, Михаил С. Протић, А. Ј. Стевановић, Васо Николић, Дамјан Стојковић, Милов. Милековић, Ив. Ивковић, Ј. Алкалај, Мита Петровић, Јован Петровић, Др. Ј. Ђурић, Ђ. Пантелић, Д. Тадић.

(СВРШЕТАК)

X

По прочитању извештаја економског одељења АБр. 1442 и изјаве Д-ра Јов. Ђурића апотекара АБр. 1379, одбор је решио,

да се уговор о закупу куће, у којој је смештен првостепени суд за вар. Београд продужи са салањим сопствеником Др. Јованом Ђурићем под истим погодбама и по истој цени до првога Новембра 190-треће године.

XI

Председник извештава одбор, да је понуђено још неколико кућа за кварт дорћолски, али да је комисија нашла, да ни једна не одговара потреби сем куће Дим. М. Ђорђевића.

По саслушању овога одбор је решио,

да се за смештај канцеларија кварта дорћолског узме под закуп горњи бој куће Дим. М. Ђорђевића у Душановој улици за две стотине седамдесет динара месечне кирије. Закуп да траје три године од 1. маја о. г. и да се према прописаним погодбама закључи уговор о овоме закупу.

XII

Председник извештава одбор да је суд општински на основу правила о уређењу димничарског еснафа расписао стечај за 6 димничара за вар. Београд, да су се на овај стечај пријавили 11 димничара са документима.

По саслушању овога и по прочитању члана 3, 4, 5 и 6 правила, свих пријава димничара под АБр. 1153, 1201, 1227, 1268, 1269, 1381, 1382, 1383, 1384, 1385, 1386, одбор је решио,

да димничари за варош Београд буду ова лица: Марија М. Алексић удова, Ламберт Клузачек старији, ако обоје поднесу доказа, да су српски поданици, Ђорђе Дебељевић, Риста Милишић, Алекса Дебељевић, и Сима Бркић. Овлашћује се суд општински, да изабраним димничарима одреди рејон. Да се учини представка господину Министру народне привреде, да је такса за чишћење димњака сувише висока и да би је требало умерити.

XIII

По прочитању извештаја општинског правозаступника АБр. 1104 о наградама изборним судијама и о томе, како да се општина у овој парници понаша, одбор је решио,

да се општина београдска у парници са трамвајским друштвом пред изборним судом има понашати као тужена страна. Да изборним судијама и деловођи буде награда од сваке седнице по десет динара.

XIV

Председник износи одбору на решење писмен предлог заступника трамвајског друштва за равнање по спорним питањима, због којих је изборни суд састављен.

По прочитању тога предлога АБр. 1343 одбор је решио,

да се понуђени начин равнања не може примити и да према томе има се продужити парницење пред изборним судом.

XV

Председник извештава одбор, да се два грађанина јавила, да купе општинско земљиште на топчидерском друму до Ђорићеве фабрике боја, од којег општина за сада нема никаквог прихода.

По саслушању овога и по прочитању тих понуда АБр. 7923/98 и 254, и извештаја економског одељења, одбор је решио,

да се ово земљиште не може продавати но се може дати под закуп ако ко жели. Понуде за закуп да се поднесу одбору на решење.

XVI

По прочитању акта београдског духовног суда АБр. 9038/98. да општина од своје стране одреди

лица, која ће са повереницима духовног суда означити границе општинског и црквеног земљишта на старом гробљу, одбор је решио,

да члан суда г. Стев. Ивковић и одборници г.г. Мита Петровић, Младен Николић, Коста Н. Лазаревић и Богоје Јовановић буду од стране општине чланови комисије за одређивање границе општинског и црквеног земљишта на староме гробљу.

XVII

По прочитању извештаја судског одељења СБр. 7915/98. одбор је решио,

одобрава се кредит од 156.60 дин. за исплату потраживања Боне Неорчића, коју је суму Светозар Павловић бив. извршитељ наплатио за рачун Неорчића на упропастио. Да се тражи судским путем накнада од Св. Павловића. Овај кредит да падне на терет партије буџетом одређене за повраћај неправилно наплаћених сума.

XVIII

По прочитању акта г. Министра Народне привреде АБр. 979, да му се уступи општинско земљиште у глумачкој улици где је велосипедско вежбалиште у размену за какво државно земљиште, или да му се исто прода како би држава на овом земљишту могла подићи угледну зграду за пошту и телеграф, одбор је решио,

овлашћује се председник општине да ступи у преговоре са господином Министром Народне Привреде о размени овог општинског земљишта за какво државно земљиште.

РЕДОВНИ САСТАНАК

4 Марта 1899. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић, присуствовали чланови суда г. г. Ст. Ивковић и Коста Симић, од одборника били: г. г. Мих. Ђ. Илић, Ђока Тошић, Трифун Ђорђевић, М. Савчић, Стојан Пајкић, Ђорђе Н. Соколовић, К. Н. Лазаревић, Голуб С. Јанић, Н. Спасић, Др. Јов. Ђурић, Марко Петровић, Н. Петровић, Коста М. Ђурић, С. Јосифовић, Ђ. Димитријевић, М. Штрбић, Васо Николић, Ј. М. Јанковић, Мил. Арсенијевић, Јов. Петровић, Милов. Милековић, К. П. Михајловић, Младен Николић, Др. Стеван Марковић. —

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 25. фебруара 1899 год. и примљен је без измена.

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Мото: „... Nam divitiarum et formae gloria fluxa atque fragilis est; virtus clara aeternaque habetur“....

Salust. Coni. Cat. cap. I.

НАПИСАЛИ

К. Н. КОСТИЋ И Ф. АР. СТАНОЈЕВИЋ

(Рад награђен са 400 динара, првом видовданском наградом од 15 Јунија 1897. г.)

(НАСТАВАК)

По причању АЕ. Данила изгледа, да је краљ Драгутин најпре он напао на Дрмана и Куделина,¹⁾ вероватно да се ослободи својих немирних суседа или пак у освајачкој намери, понет скоро задобиеном ратном славом у грчком рату. Али је краљ Драгутин врло рђаво прошао у овом ратном походу. По АЕ. Данилу краљ Драгутин није ништа могао против Дрмана и Куделина, и био је приморан да се врати у своју државу. Вероватно да краљ Драгутин није ни допро до куманске престонице, као што се то обично у-

зима („због брдовитости и неприступачности“), јер АЕ. Данило о томе ништа не каже.¹⁾ Дрман и Куделин охрабрани овим неуспехом краља Драгутина, а можда и победом, с великом добро плаћеном најамничком војском од Татара и Кумана упадну у Сремску Краљевину. Они поразише краља Драгутина, јер АЕ. Данило разговетно каже, да су они опљачкали многе крајеве Сремске Краљевине, и да је краљ Драгутин био приморан да избегне у државу краља Милутина.²⁾ Тада краљ Милутин похита у помоћ своме брату краљу Драгутину, који се налазио у Расини. Краљ је Милутин ишао с војском из Дежева најкраћим путем: Ибарским Друмом до знаменитог трговишта Плана, долином Јошанице, низ Треботинску Реку.³⁾ Како бележи АЕ. Данило, у месту Мачковцу у Расинској Жупи, састали су се српски краљеви.⁴⁾ И данас у Расини постоји село Мачковац на споменутом путу, с леве стране Треботинске Реке или Пеле-

љуше.¹⁾ Уједињени српски краљеви успеше сада не само да изагнају Дрмана и Куделина из Сремске Краљевине, него да им и целу државу заузму и да их прогнају преко Дунава. Сада је тек, г. 1286, Браничево присаједињено Сремској Краљевини.²⁾

У данашњој српској историографији није рашчишћено питање, због чега се завадише српски краљеви Милутин и Драгутин. Г. Ст. Новаковић је већ напоменуо, да се не може тачно знати због чега је била та завада.³⁾ На основу белешке АЕ. Данила да је краљ Драгутин устао тражећи српски краљевски престо за се и на основу спомена настављача и био-

¹⁾ У право данас постоје два Мачковца: један је споменути, а други близу Мораве на путу Крушевац—Трстеник; али је Данилов Мачковец вероватно први. Види Ђен. Карту Краљ. Србије и њене секц. Жг Крушевац и Ес Брус.

²⁾ Дан. Жив. стр. 115—116. — О Куманима одржала се успомена у оном крају. Једно село близу Градишта назива се Кумани; у близини Пожаревца постоји село Дрме. На десној страни Млаве, код села Рибара, налазе се развалине града Дрме, а код села Крепољина развалине града Крепољина. Ждрело више Крепољина назива се Куделиновим Ждрелом. Види Гласн. XLIII стр. 327—329; — Милићевић, Кнеж. Србија стр. 1032—1033. — Гласн. IV стр. 193—194. — Гласн. XXI стр. 57. — У једном српском летопису стоји погрешно, да је Дрмана и Куделина победио Константин Милутинов син. Гласн. XXI стр. 242.

³⁾ Срби и Турци стр. 66.

¹⁾ Ibidem стр. 115.

¹⁾ Дан. Жив. стр. 115. И не кззможе имь никое же пакости сьтворити или отьгнати ихь оть предькаль тако кьнихь, и пакы кззкрати сь кь дрьжкоу скоу.

²⁾ Дан. Жив. стр. 115.

³⁾ Види Ђен. Карту Краљ. Србије

⁴⁾ Дан. Жив. 115—116.

II

Одборник г. Милан Арсенијевић:

а.) Замера што суд општински није дао исправку неким београдским новинама, које су погрешно донеле извештај са оне седнице, у којој је решавано о извештају комисије за извиђај неправилности управника трошарине и осталих трошаринских службеника;

б.) изјављује, да је дознао, да је добро познати Гвозден Николић добио од управе трошаринске у децембру прошле године оверен купон за 36 буради вина за извоз а да ни једно буре вина није извезено по томе купону;

в.) пита председника, да ли му је познато, да је пресудом првостепеног суда за вар. Београд констатовано, да Димитрије Кнежевић општински марвени лекар изнуђава новац од појединих трговаца приликом прегледа свиња и вршећи своју дужност, па ако му је познато, зашто овог неваљалца држи у служби.

Председник је одговорио:

а.) да треба сам г. Арсенијевић да даде исправку, ако налази да је у новинама неверно представљен његов предлог и жеља односно овога извиђаја; за суд општински је главно, да је у записнику тачно забележено, као што и јест;

б., да ће по овој достави наредити извиђај и резултат истог саопштити одбору;

в., да зна, да се у варошкоме суду водио спор против Кнежевића због изнуђавања, али му није било познато, како је тај спор окончан. Чим о томе добије званичан извештај, он ће учинити шта треба.

III

Одборник г. Др. Јов. Ђурић пита, да ли је позвата одборска комисија да прегледа планове за кланичну зграду и мисли да би требало с тим пожурити, како се не би остварење истих одуговлачило.

Пошто је председник изјавио, да је комисија сазвата и да су јој предати планови на преглед, одбор је одлучио:

да се комисији за преглед планова ових додаду као чланови и одборници г. г. Др. Ј. Ђурић и Н. Спасић и да се умоле и остали чланови, да са прегледом пожуре.

IV

По прочитању акта управе вар. Београда и њених одељака АБр. 1474, 1481, 1568, 1516,

графа АЕ. Данила, да је краљ Драгутин тражио престо за свога сина Урошица,¹⁾ на основу, дакле овога двога, неки српски историчари узимају да је протест и буну краља Драгутина изазвало *иштанье о наследнику*. Они исправљају биографа АЕ. Данила и узимају, да је краљ Драгутин тражио престо не за сина Урошица него за старијег сина Владислава.²⁾

Изгледа, да је одиста *иштанье о наследнику* било ако не једини а оно главни мотив буне краља Драгутина. Има доказа на основу којих се може претпоставити: Да је Краљ Драгутин уступио престо својем брату краљу Милутину под важном погодбом, да после смрти краља Милутина дође на српски краљевски престо Владислав, старији син краља Драгутина. Доказ је савременик Грк Ђорђе Пахимер. Он јасно бележи, да је краљ Драгутин био хром и да је, повучен и предан својој судбини, васпитавао своју децу, уверен, да ће његови синови доћи на српски краљевски престо после смрти његова брата краља

1534, 1547, 1595, 1614, 1615, 1665 и 1685, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио:

да је доброг владања и доброг имовног стања Мојсило Николић рачуноиспитач; да су доброг владања и сиротног имовног стања Анђелко Алексић, млекација, Ђорђе С. Нешић поштар; да су му непознати: Таназије Ристић пискарач, Миладин Раденковић слуга пекарски, Јосиф Сајцер слуга месарски, Јован Ђорђевић месар, Живојин Јерковић, Алекса Белић, Марко Вујанић, Ђока Недељковић, Јован Мерки, Јоца Милановић, Милош Поповић оvd. обућари, Бокор М. Леви трговац, Франц Крејички, Ђурђија жена Јована Тасовића обућара, Драга Драгојловић надничарка, Трифун Аћимовић бив. бакалин, Миладин Раденковић калфа пекарски и Светозар Гајић кројач.

V

По прочитању молбе СТБр. 537, одбор је изјавио мишљење:

да се Персиди Ђ. Нинић може дати тражено уверење о њеном породичном односу. —

VI

По прочитању молбе Д. Димитријевића кафеције АБр. 1501, одбор је решио:

да се молилац ослободи дужности присутничке и овлашћује се суд, да на његово место одреди друго лице за присутника.

VII

Председник извештава одбор, да је одборник г. Дим. Тадић, изјавио, да му је немогуће због својих послова и слабог здравља да заступа општину пред изборним судом по њеној парници са трамвајским друштвом.

По прочитању те његове оставке на ову дужност одбор је решио,

да општину београдску заступа пред изборним судом по спору њеном са трамвајским друштвом поред општинског правозаступника и одборник г. Ивко Ивковић.

Милутина, који немаше законите деце.¹⁾ Може се веровати, да је краљ Драгутин из оправдане очинске сујете при свом абдицирању ставио ону погодбу као најачу.

Исто тако има доказа, да је Владислав за живота свога оца сматран за наследника српског краљевског престола. Начело је сениората онда још било свеже. Владислав је, после смрти свога стрица краља Милутина, најозбиљнији претендент на српски краљевски престо и Стефан Дечански имао је да захвали само својој срећи и изванредним случајностима, што је Владислав изгубио српски краљевски престо. Српски летописи и поменици називају Владислава краљем. Дубровчани дочекују Владислава с краљевским почастима.

Ми мислимо, дакле да је главни мотив буне краља Драгутина било важно *иштанье о наследнику*. Краљ је Милутин приступању на српски престо невољом пристао да наследник српског краљевског престола буде његов синовац Владислав; али кад се он утврдио на српском краљевском престолу, хтео је он на свој начин да реши питање о наследнику. Краљ Драгутин није то допуштао и хтео је да ору-

VIII

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 27. фебруара о. г. АБр. 1488 одредио цену лебу за прву половину марта, исту ону, која је била и у другој половини фебруара о. г.

Одбор је примио к знању

Ово решење суда општинског.

IX

По прочитању извештаја економног одељења да на лицитацији за давање под закуп општинског каменог мајдана „Бела Марама“ није било ни једног лицитанта и по прочитању понуде Павла К. Убавкића, одбор је решио,

да се општински камени мајдан „Бела Марама“ изда под трогодишњи закуп од првог јануара ове године под прописаним погодбама Павлу К. Убавкићу оvd. за годишњу цену од три стотине динара. Да се о овоме закупу закључи уговор.

X

Председник извештава одбор, да је Дим. М. Ђорђевић, чија је кућа узета под закуп за квартал дорћолски за три године понудио исту под погодбом, да закуп траје пет година и тражи да се у овоме смислу решење поправи, ако одбор не жели да исту кућу купи по његовој понуди.

Па како има још понуда за откуп куће за ову потребу, то је одбор после поименичног гласања са 17 гласова против 9 решио,

да се за смештај канцеларија кварта дорћолског купи кућа а да се не узима под закуп. Члан суда г. Стев. Ивковић и одборници г. г. Голуб С. Јанић и М. Савчић да прегледају понуђене куће и предложе одбору, коју би кућу требало купити за ову потребу.

XI

Председник извештава одбор, да су после решења одборског од 25. фебруара о. г. АБр. 1441 односно чистења нужника и помијара, дошле накнадно још две понуде за овај посао, које су повољније, па пита одбор, да ли ће ове накнадне понуде узети у обзир или ће остати при својем ранијем решењу.

По саслушању овога и по прочитању акта АБр. 1469 и 1500 одбор је после поименичног гласања са 18 гласова против 6, (2 нису гласали) решио,

жаном руком поврати Дежевски Уговор. Изгледа, да ово мишљење неће бити гола претпоставка. Оне неколике женидбе краља Милутина, вероватно да нису потицале једино из политичке потребе и сексуалне природе краља Милутина, него из систематичке тежње, да Србија добије законитог наследника краљевског престола по праву мајората. Када су све наде пропале, после женидбе са византиском малолетном принцезом Симонидом, краљ се Милутин окреће својим незаконитим синовима. Он је једног од њих хтео учинити престонаследником. Пре буне он је једног свог сина учинио и савладарем. То се види из дубровачких Књига Реформација. У децембру 1311. г. Дубровчани пишу краљу Милутину и — *његову сину*. Они имају неке трговачке односе са сином краља Уроша (Милутина) и у 1312. г.¹⁾

Може се веровати, да је и спољна политика краља Милутина била посредни узрок побуне краља Драгутина. Кад се краљ Милутин оженио Симонидом, у Србији се почела осећати немила превласт грчког утицаја на српски државни живот. Изгледа, да су краљ Милутин и његова ташта царица Јерина смишљали неке високе планове. Као да су с неком наме-

¹⁾ Дан. Жив. стр. 357.

²⁾ П. Срећк. Ист. II стр. 180, 213—220. — Ковач. и Јован. Ист. стр. 102. — Мајк. Ист. с. 30, 35—37. — Кал. Ист. с. 43, 48—49. — Рај. Ист. II с. 628—630. — Вид. Ист. I стр. 145. — Крет. Ист. стр. 53—54.

¹⁾ De Michaele et Andronico Palaeologis Bonae 1835 vol. II lib. III cap. XXX стр. 273—274.

¹⁾ Mon. Sp. књ. XXIX стр. 96—97,

да се ове накнадне понуде не узму у обзир и да остаје и даље при својем решењу од 25. фебр. 1899 год. АБр. 1441, по којем је уступљено чипћење нужника и помијара према прописаним погодбама за три године од првог јануара ове године Димитрију Стојановићу овд. за цену од шест динара по кубном метру.

XII

По прочитању предлога одборника г. Јанаћа М. Јанковића АБр. 926, да се прошири улица Савско пристаниште, одбор је решио,

усваја се у свему овај предлог. Да грађевинско одељење спреми и поднесе одбору нацрт и предрачун за проширење ове Улице и за ублажавање пада у богојављенској улици као и да се суд општине споразуме са министарством финансија, односно земљишта, потребног за ово проширење, а које је држава дала приватнима под закуп.

XIII

По прочитању акта управе сталног проф. слагалишта АБр. 1196 и извештаја управе општинске трошарине АБр. 1425, да се означена количина ракије набављене за војску ослободи таксе трошаринске, одбор је решио,

да се ова ракија не може ослободити таксе трошаринске.

XIV

По прочитању молбе Драге Милијашевић удове, АБр. 1417, одбор је са разлога у молби наведених решио,

да се молитељица ослободи дуга за воду, што је остала дужна до првог јануара о. г. а да од тада буде дужна уредно плаћати таксу за воду.

XV

По прочита акта војеног одељења АБр. 1522, одбор је решио,

ром долазили у Србију Јеринини синови Тодор и Димитрије. Српска је партија била противна свему грчком. Краљ је Драгутин похитао да се користи самим приликама и да своје претензије сједини са тежњама незадовољне властеле краља Милутина. То би, дакле, био један политички узрок.

Могло би се претпоставити, да је и домен краљице Јелене био један узрок заваде: Да је краљ Драгутин тражио земље своје мајере краљице Јелене за се или за свог сина. Не би се могао навести какав доказ у потврду ове претпоставке. Краљица Јелена умире на свом домену 1314. год., после заваде краља Драгутина са краљем Милутином.

Буна сремског краља Драгутина била је врло озбиљна; велика опозиција плановима краља Милутина пређе на страну краља Драгутина. Биограф АЕ. Данила II бележи, да је том приликом од краља Милутина одустала сва властела.¹⁾ АЕ. Данило и његов биограф не кажу нам, да је између браће дошло до рата. Али ако се има на уму: Милутиново тражење помоћи чак од грчког цара; она ужурбаност краља Милутина и склањање краљевског

да одборници г. г. Дим. М. Ђорђевић, Васа Николић, Коста П. Михајловић, Стојан Пајкић Младен Николић и Голуб С. Јанић присуствују од стране општине регрутној комисији за ову годину.

О Б Ј А В А

Услед тога, што је у Нишу велики догон стоке, како крупне тако и ситне, и како се је куповина и продаја стоке у знатној мери развила, одбор општине нишке решио је: да сточни трг у Нишу има два пазарна дана: *фторник* и *субота*. — До сада је био пазарни дан само суботом.

Саопштава се ово продавцима и купцима стоке ради знања.

БМ. 1054. Од суда општине града Ниша 8. марта 1899. год. у Нишу.

Н А З Н А Њ Е

Одбор општине београдске у седници од 15. Октобра 1898 г. решио је, да од 1. Јануара 1899. год. буде такса псећој марци *два динара*, без разлике, да ли се марка узима за мушко или женско псето. Исто тако коштаће марка два динара и онда када се на место изгубљене марке друга купује.

О овоме се извештавају грађани и позивају, да у току месеца Јануара 1899. год. плате ову таксу општини и узму марку за свако псето.

П О З И В

Позивају се сви грађани Београдске општине који дугују за калдрму, да свој дуг плате заједно за 6% камате, у про-

тивном, наређено је, да се од свију наплата изврши судским путем.

Овом приликом чине се пажљивим купци имања, да се претходно увере, да дотично имање не дугује општини за калдрму, у противном плаћају они дуг, јер дуг, од калдрме није лични дуг, него дуг имања.

Од Суда Београдске општине 11. Децембра 1898. год. АБр. 8675 у Београду.

Н А Р Е Д Б А

На основу чл. 17. правилника за извршење закона о риболову, а на основу претписа г. министра народне привреде од 27 фебруара текуће године ЗБр. 987, Управа града Београда објављује:

1. да је у месецу марту ове године забрањено ловити и продавати ове врсте риба: *младицу*, *штуку*, *смуђ*, *бандар*, *греч*, *деверику*, *шљивар*, *бадорку*, *црвенперку*, *клена*, *мишоловца*; и сву тако звану *белу рибу*, а сем њих *кркушу* и *пеш*; и

2. да се ова врста рибе у месецу марту, не сме из суседне државе ни уносити, а ако се унесе да ће се одмах жива риба пустити у Саву односно у Дунав, а смртвом ће се поступити по закону.

Иступници ове наредбе казниће се по чл. 25. закона о риболову.

Из канцеларије Управе града Београда, 3. марта, 1899. год. М. 5259. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробарина:

- а) Гроб за децу — — — — — 7— д.
- б) Гроб за одрасле — — — — — 12— д.
- в) Мала гробница — — — — — 555-52 д.
- г) Велика гробница III реда — — — — — 998-93 д.
- д) Велика гробница II реда — — — — — 1099-93 д.
- ђ) Велика гробница I реда — — — — — 1684-57 д.

блага у неприкосновене одаје манастирске; белешке биографа АЕ. Данила II, да је краљ Милутин био у великој невољи и да није имао ни једног поузданог човека,¹⁾ — онде се може веровати, да је можда било и рата и да је краљ Милутин био приморан, да уплете Византију у чисто унутрашње српске ствари и да моли преко Архим. Данила свога брата краља Драгутина да се помире. Данило беше тада у Светој Гори као архимандрит. На позив краља Милутина он похита у Србију, па се с краљем саста у Скопљу, и са инструкцијама на челу читавог калуђерског посланства крену се краљу Драгутину.²⁾ Краљ је Драгутин са поштовањем и одликовањем примио ову калуђерску послаоцину. Он обдари посланике, а пре свега даде Данилу „златну панигицију искићену бисером и драгим камењем.“ На растанку он предаде Данилу писмо за краља Милутина, кога нађе на Овчем Пољу и предаде му писмо од краља Драгутина.³⁾

Захваљујући успеху Данилове мисије и, можда, утицају свештенства и саветима краљице Јелене и посредовању византи-

ског цара Андроника, завађени српски краљеви дођоше до неког компромиса и помирише се на државном сабору. И за спомен тога измирења они се договорили да подигну манастир Св. Стевану, заштитнику дома Неманића.¹⁾ Штета је, што је АЕ. Данило II ове догађаје испричао испрекидано и што је прикрио суштину самих преговора. Али, вероватно, на државном је сабору питање о наследнику рашчишћено онако, како је тражио краљ Драгутин. Ово потврђује и тај карактеристични факат, што се после браћа нису завађала и што се краљ Милутин усудио да настави своју унутрашњу политику тек после смрти краља Драгутина.

(Наставиће се)

¹⁾ Ibidem.

²⁾ Дан. Жив. стр. 43—44.

³⁾ Дан. Жив. 44—45.

¹⁾ Споменик IV стр. IX. — Глас XXII стр. 3, 5, 9.